

POJDI Z NAMI

Pojdi z nami v log zeleni,
komur rod še kaj velja,
v naše vrste vsi pošteni,
svoboda ne pade z neba.

To si bomo priborili,
zato od doma smo odšli,
uprli se fašizma sili,
zdrobili robstva vse vezi.

Za svobodo smo zaorali
v ledino trdo plug jeklen
in s trdom svojim posejali
potomcem plod smo dragocen.

Zanamci bodo govorili
o borbi naši, svobodi,
gomile naše pa krasili
z vencu in pa lovorji.

Mladina pozna bo spoznala
svobode svoje krvo no ceno,
ki borba zemlji plačevala
jo z našo voljo je jekleno.

PESEM ŠKOFJELOŠKEGA ODREDA

Odred škofjeloški stoji pred trdnjavo
sopragov stoletnih, domačih hijen,
da domu svobodo pribori in slavo,
je udaren, odločen, v boju jeklen.

Vsi streli so naši ostri, krovi,
minirani plaki drviijo v prepad,
vzhodu povejte valovi na Savi,
kako bije se narod za cilj svojih nad.

Pod Blegoš belijo se naši šotori,
v Ljubljano odmeva krik bojni: Hura!
Li veste ve smreke in majavi bori,
s plazovi svoboda prihaja z gora.

NAPAD

Hej, borci, danes bo napad,
kjer gnezdo si je uredil gad,
streljati treba mu je glavo,
našo proslavit zastavo.

In šel je tretji bataljon,
čorst, udaren, Gradnikov,
nad Nemce v Spodnjo Radovno,
načrtno in pripravljeno.

Kot mačka tih je naš korak,
le sove krik gre skozi mrak,
a mi naprej, naprej v dolino,
naj trese grom nocoj kotlino!

»Pazite zdaj, tovariši,
pod lučjo v tej dolinici
naj čuti roj sovražnih psov
trdo pest udarnikov.

Zato še tiše zdaj naprej,
ne sme se čuti trhljih vej,
ki pod koraki se drobe,
lahko stražarja opozore.

In srečno že smo vse prešli,
zasedli cesto kraj vasi
in čakali, da cerkve zvon
enajstkrate udaril v hladni bron.

Tedaj grom naših bomb grozan
razsvetli noč v beli dan;
to pesem slave je, moči,
znanilka zori — svobodi!

Trdnjava trdno je grajena,
z bodečo žico prepletena,
visoke tam so barikade,
a vzeti nam ne smejo nade.

So plošče v oknih vse jeklene,
za prst so močne njene stene,
vmes pa bunkerji in rovi,
zgrajeni baš po modi novi.

In zdaj bombaši od vseh strani
pode naprej se iz noči,
pied Gojkom trese se trdnjava,
da skala maje se Triglava.

Odšli nato smo v mrak noči
in točno, baš opolnoči
soteska čuje glas bobneč
in žar napolni jo svetleč.

JURIS NA CRNI VRH

»Le kam nocoj tako strogo
nas vodijo v noč lepo?«
opraša mladi pionir.
»Povej, tovariš komandir!«

»Poslušajte, tovariši,
počijte od dolge si poti,
povem vam jaz kako in kaj;
tu evo, moj načrt sedaj!
Prišli smo danes maščevati
izdajstvo, kri, pokol med brati.
Tu doli, glejte, vas je bela,
v njej se skrivajo krdela:
nemški hlapci, psi krovaši,
izdajalci, njih pajdaši.
Naš načrt je vas zavzeti
na juris ali pa umreti.
Ne bomo mi jim več pustili,
dovolj smo borcev tu izgubili,
trdnjava bela pasti mora,
pri nas izdajstvu ni prostora.

Predrta četa je pregrado,
prebila umetne barikade,
Lazo kliče: »Otvor vrata,
inače zbit će ih granata!«

Je plastik že prižgal bombaš,
v zrak vrgel vrata borec naš,
se stresla je trdnjava osa,
zdrobljena vrata padla so na tla.

Se osuje borcev pal v trdnjavo.
»Mi tirjamo zdaj svoje pravo,«
glasove čuj osvobodnikov.
»Glasniki mi smo vseh grobov,
maščevalci bratov in rodov.«

I si bledi in prestrašeni
nas gledajo sovražniki,
vsak zdaj tovariš hoče biti, brat,
a zavil najraje bi ti vrat.

»Zvežite jih in plen so naš,
naj pomnijo današnji čas,
a ti, ki skriti pod zemljo
so, naj ostanejo pod njo!

Minirajte trdnjavoški rov,
v osvetlo vseh naj bo grobov,
ki, razmetani tam po plani,
le delno bodo maščevani!«

Naj grob jim bo pasica bela,
naj borba, ki se bo začela,
pobe Slovencem zapeljanim,
pobe grobovom le preranim,
da gre iz hribov maščevanje,
pričenja drugo se dejanje.
Zato pa zdaj, oj borci dragi,
naprej k osveti, k naši zmagi!«

In šli smo v boje z jasnim licem,
veselim smehom, bojnim klicem.
Pojejo pesem bombe vžgane;
več korak nam ne zastane.
Kje so bile, barikade,
da uklonijo brigade,
kje borci so, ki bi zlomili
voljo naši mladi sili?!

Poglej junake naše smeje,
oči ljudi bi ne verjele,
med dimom, ognjem, gromom bomb
in točo krogel iz bunkerjev